

ΣΑΝ
ΣΗΜΕΡΑ

Η 6η Νοεμβρίου είναι η 310η ημέρα του έτους κατά το Γρηγοριανό ημερολόγιο (311η σε δίσεκτα έτη). Υπολείπονται 55 ημέρες.

Αργίες και εορτές Ορθόδοξη Εκκλησία

Παύλου αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως (†350), του ομολογητού και μάρτυρος Μάρτυρος Νικάνδρου, Οσίων Αθραάμ (Βαρλαάμ) και Λουκά των Ρώσων, Λουκά του Σικελού, του εν Κορινθίᾳ ασκήσαντος, Δημητρίου ή Δημητριανού επισκόπου Χιτρών (Κύπρου), του θαυματουργού Παύλου, του δια Χριστον σαλού, Λεονάρδου οσίου, Αγαπίου Πρεσβυτέρου

Γεγονότα

447 - Ισχυρός σεισμός καταστρέφει μεγάλα τμήματα των Τειχών της Κωνσταντινούπολης, συμπεριλαμβανομένων 57 πύργων.

1912 - Ο ελληνικός στρατός απελευθερώνει το Αμύνταιο.

1943 - Β' Παγκόσμιος Πόλεμος: Ο σοβιετικός Κόκκινος Στρατός καταλαμβάνει εκ νέου το Κίεβο. Πριν την υποχώρηση, οι Γερμανοί καταστρέφουν τα περισσότερα αρχαία κτίσματα της πόλης.

1944 - Στο Χάνφορντ των Η.Π.Α. παράγεται για πρώτη φορά πλουτώνιο, το οποίο θα χρησιμοποιηθεί στη συνέχεια στην ατομική βόμβα που έπεσε στο Ναγκασάκι.

1962 - Απαρτχάιντ: Η Γενική Συνέλευση του Οργανισμού Ήνωμένων Εθνών περνάει ψήφισμα που καταδικάζει τις πολιτικές του απαρτχάιντ στη Νότια Αφρική και καλεί όλα τα κράτη μέλη του Ο.Η.Ε. να διακόψουν τις στρατιωτικές και οικονομικές σχέσεις με τη χώρα.

1963 - Ο Γεώργιος Παπανδρέου λαμβάνει εντολή για το σχηματισμό κυβέρνησης από το Βασιλιά Παύλο. Η Ε.Ρ.Ε. καταγγέλλει την εισήγηση Παπανδρέου για την ανάθεση εντολής, με τον ισχυρισμό ότι εφόσον η Ένωση Κέντρου, χωρίς την υποστήριξη της Ε.Δ.Α., δεν διαθέτει πλειοψηφία στη Βουλή, η κυβέρνηση που θα σχηματιστεί θα είναι κυβέρνηση μειοψηφίας.

1996 - Η ελληνική πυραυλάκατος «Κωστάκος» βυθίζεται έναντι της παραλίας Αυλάκια της Σάμου.

1999 - Σε δημοψήφισμα οι Αυστραλοί επιλέγουν να διατηρήσουν την Βρετανίδα μονάρχη ως αρχηγό του κράτους.

Γεννήσεις

1939 - Μάρθα Καραγιάννη, Ελληνίδα ηθοποιός

1946 - Ρομαίν Αργυρούδης, Γάλλος ποδοσφαιριστής

1946 - Σάλι Φιλντ, Αμερικανίδα ηθοποιός

1947 - Μεσούτ Γιλμάζ, Τούρκος πολιτικός

1969 - Βίκο Σταυροπούλου, Ελληνίδα ηθοποιός

1972 - Άδωνις Γεωργιάδης, Έλληνας πολιτικός

Θάνατοι

1893 - Πιότρ Τσαϊκόφσκι, Ρώσος συνθέτης

1952 - Γιάννης Ανδριανόπουλος, Έλληνας ποδοσφαιριστής

1989 - Μαρία Ιορδανίδη, Ελληνίδα συγγραφέας

1990 - Δημήτριος Αλιπράντης, Έλληνας πολιτικός

1991 - Γιάννης Βάζος, Έλληνας ποδοσφαιριστής

1991 - Γεώργιος Β. Μαγκάκης, Έλληνας νομικός και πολιτικός

2003 - Μιχάλης Δελαβίνιας, Έλληνας ποδοσφαιριστής

2005 - Τζων Σωσόδης, Έλληνας διπλωμάτης

2007 - Γεώργιος Φράγκου, Έλληνας ποδοσφαιριστής

2014 - Παρασκευάς Φουντάς, Έλληνας πολιτικός

2016 - Νικόλαος Κατσάνος, Έλληνας χημικός

ΤΕΛΕΙΑ ΚΑΙ... ΠΑΥΛΑ

Γράφει ο Γιώργος Μεσσάρης → georgemessaris@gmail.com

Ξύπνησαν μνήμες

Σπυγμές δύσκολες, τραγικές ζουν τις μέρες αυτές οι κάτοικοι της Σάμου μετά το καταστροφικό σεισμό της 30ης Οκτωβρίου που συνοδεύτηκε από τρία μικρά τουνάμι.

Οι ζημιές πολλές αλλά εκείνο που συγκλόνισε περισσότερο είναι ο τραγικός θάνατος δύο παιδιών. Εκείνος πάντα 17 και εκείνη μόλις 15! Μόλις πληροφορήθηκα το γεγονός τηλεφώνησα σε ένα φίλο από τα παλιά που ζει τα τελευταία χρόνια στη Σάμο. Με τον Κώστα είχα γνωριστεί στη δεκαετία του 1970 στο Σίδνεϊ.

«Είμαστε εντάξει... όσο εντάξει μπορεί να είναι κανείς μετά από ένα καταστροφικό σεισμό... Τα χαλάσματα πολλά και ο πόνος μεγάλος για πολλούς συνανθρώπους μας» μου είπε.

«...Τα χαλάσματα πολλά και ο πόνος μεγάλος...» Τα λόγια του Κώστα στριφογύριζαν στο μυαλό μου για ώρα μετά το τηλεφώνημα και ξύπνησαν μνήμες από τα παλιά. Μνήμες από αυτές που δε σιβήνουν γιατί χαράχτηκαν στη μνήμη με πολλά ρίχτερ, όπως αυτά που συγκλόνισαν την Κεφαλλονιά τον Αύγουστο του 1953. Ήμουν παιδί προσχολικής πλικίας. Δεν πήγαινα καν στο νηπιαγωγείο, όχι γιατί οι γονείς δεν ήθελαν να με στείλουν αλλά γιατί απλά τότε τα νηπιαγωγεία ήταν μια πολυτέλεια σχεδόν άγνωστη στο νησί.

Είχε ξημερώσει Κυριακάτικη, 9 Αυγούστου. Η γιαγιά μου, η μπτέρα του πατέρα μου, είχε πάρει το μόλις λίγων μηνών αδελφό μου στην εκκλησία. Η γιαγιά ήθελε οπωσδήποτε να εκκλησιάσει το μωρό. Κάτι ίσως της έλεγε ότι θα χρειαζόταν πολύ καιρός πριν τον επόμενο εκκλησιασμό του νεογέννητου.

Στις 9 και 41 λεπτά άρχισε ένα πρωτόγνωρο ταρακούνημα της γης.

Εγώ είχα μείνει στο τριώροφο σπίτι μας με τη μπτέρα μου που είχε πολλές δουλειές να τελειώσει. Εκείνη την εποχή δεν υπήρχαν πλεκτρικές σκούπες, πλεκτρικά πλυντήρια, πλεκτρικοί φούρνοι, πλεκτρικά σίδερα και όλες οι οπμερινές ευκολίες. Κάθε δουλειά του σπιτιού απαιτούσε δύσκολην και επίπονη χειρονακτική εργασία. Με το πρώτο τράνταγμα η μπτέρα μου έβαλε τις φωνές. Την έπιασε πανικός από τις μικρές ρωγμές στο σπίτι και ανοσύχησε για το μικρό αδελφό μου και τη γιαγιά. Ήρεμπος μόνο όταν είδε, από το μπαλκόνι, τη γιαγιά μου να φτάνει σχεδόν τρέχοντας στην αγκαλιά της το μωρό.

Ο σεισμός, όπως είναι φυσικό, θορύβησε τους πάντες.

Το μεσημέρι, μετά το φαγητό, θυμάμαι ότι έγινε σύγκλιση του οικογενειακού συμβουλίου για να αποφασιστεί η ασφάλεια του σπιτιού. Τελικά κρίθηκε ότι οι μικρορωγμές δεν είχαν επηρεάσει δομικά το οίκημα. Στη λίψη της απόφασης συνέβαλε η άποψη του παππού που στην πλάτη του κουβαλούσε δεκαετίες οικοδομικών εργασιών. Δύο μέρες αργότερα, βέβαια, τα πράγματα άλλαξαν και οι ανησυχίες αυξήθηκαν κατακόρυφα. Ήταν 5:30 το πρωί της Τρίτης, 11 Αυγούστου, όταν μας ξύπνησε ένα δεύτερο και ισχυρότερο κτύπημα του Εγκέλαδου.

Ο πανικός πια είχε αρχίσει να κυριεύει τους πάντες που άρχισαν να εγκαταλείπουν τα σπίτια τους και να αναζητούν την ασφάλεια σε ανοι-

ΣΤΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: Το κτύπημα του Εγκέλαδου άφησε πολλά σημάδια στη Σάμο.

κιούς χώρους. Τελικά αυτός ο πανικός έσωσε χιλιάδες ζωές όπως αποδείχτηκε από αυτά που ακολούθησαν την επομένη, Τετάρτη 12 Αυγούστου.

Ο Εγκέλαδος είχε βαλθεί να ολοκληρώσει το καταστροφικό του έργο. Στις 11:25 άρχισε να ταρακουνάται για 45 δευτερόλεπτα την Κεφαλλονιά αλλά και τα γειτονικά νησιά Ζάκυνθο και Ιθάκη. Τα 7,2 ρίχτερ είχαν ισοπεδώσει τα πάντα. Εκατοντάδες οι νεκροί και αμέτρητοι οι τραυματίες. Απόλυτη καταστροφή!

Η οικογένεια μου, όπως και αμέτρητες άλλες, είχε καταφύγει στο λόφο του Άπ-Θανάσον. Διανυκτερεύαμε στην ύπαιθρο κάτω από δένδρα μέχρι που έφτασαν οι σκηνές οι οποίες μας φιλοξένησαν για αρκετούς μήνες.

Το πιο ακολούθο που είναι η καταστροφή.

Αν με ρωτήσεις κανείς τη θυμάμαι πιο έντονα από τη μετασειρική περίοδο θα πω «τη βροχή που έπεφτε μέσα στην σκηνή». Ναι έβρεχε μέσα στη σκηνή γιατί κατά λάθος μας είχαν δώσει καλοκαιρινή και εκείνη την καταραμένη χρονιά τα πρωτοβρόχια είχαν αρχίσει νωρίς και ήταν αδιάκοπα. Δεν θα ξεχάσω τους πιο μεγάλους να προσπαθούν να κρατήσουν εμένα και τον αδελφό μου στεγνούς κρατώντας μια ομπρέλα πάνω από τα κεφάλια μας.

Σα να μην έφτανε ποτέ στην παραμονή μου η σκηνή της καταστροφής,